

slutning, er en uvilje mod at svare på konkrete spørgsmål, som jeg synes er helt fantastiske.

Når der overhovedet ikke er noget åremål på indsatsen, og udenrigsministeren siger, at den ikke skal vare evigt, betyder det så, at i forbindelse med det resolutionsforslag, der ligger i FN, vil den danske regering sige, at den højst må vare 1 år, og så skal der tages en ny beslutning i FN's Sikkerhedsråd, hvilket vil fratage amerikanerne mulighed for at nedlægge veto? Er det den danske regerings position? Er det den danske regerings opfattelse, at FN skal overtage magten og også kontrollen med Iraks olierigdomme, eller vil man anerkende en konstruktion, der kan vare lige så lang tid, som resolutionen kan gælde, og hvor USA sidder på magten?

Jeg forstår ikke, at udenrigsministeren ikke er i stand til at svare på sådanne fundamentale og principielle spørgsmål. Det er ikke spørgsmål om, hvad der kommer ud af forhandlingerne, men om den danske regerings position i disse afgørende situationer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren gentager bare de intetsigende formuleringer, der står i besvarelsen til Forsvarsudvalget, men det bringer os jo ikke nærmere til en løsning.

Ministeren fastholder altså, at de danske soldater ikke er en del af besættelsesmagten. Det er Storbritannien, der er besættelsesmagt i det område, hvor de danske soldater befinder sig, og det må jo så betyde, at hvis danske soldater deltager i noget, som er ulovligt, er det Storbritanniens regering, der har ansvaret for det, for det er Storbritannien, der er besættelsesmagt. Det er ikke Danmark, det er jo ministerens påstand.

Jeg vil godt spørge: Har ministeren sikret sig, at Storbritannien er fuldt ud enig i den fortolkning, og at Storbritannien er fuldt ud opmærksom på, at de danske soldater optræder i rollen som lejesoldater for den britiske regering i den britiske regerings egenskab af besættelsesmagt? Det er jeg ikke sikker på at ministeren har sikret sig, men det må jo være sådan – og det vil jeg godt bede ministeren bekræfte – at en sådan overførsel af ansvaret til den britiske regering er en nødvendig følge af den juridiske konstruktion, ministeren har viklet sig ud i i et forsøg på at bortforklare, at vi er en besættelsesmagt.

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Keld Albrechtsens evige forsøg på at forlænge enhver debat med at komme med alle mulige teorier og hypoteser, som han henter ned fra Månen, gider jeg faktisk ikke svare på, men jeg kan henvise hr. Keld Albrechtsen og alle interesserede til de dokumenter vedrørende spørgsmålet om folkeretten, der er kommet frem. Dem kan han læse i stedet for at bruge vores tid på alle sine teorier.

Hr. Søren Søndergaard taler om et fabrikeret falsum: Jamen det havde jo været meget, meget let, som Hans Blix også sagde. Man kunne bare have givet videnskabsmændene adgang til at tale, og de kunne jo have dokumenteret, at de havde destrueret disse våbenprogrammer. De eksisterede i 1998, men hvis de ikke eksisterer her i 2003, må der jo være nogle, der har destrueret dem. Det er logik!

Hvis der havde været adgang til de rapporter og dokumenter, som kunne vise, hvordan de var destrueret, havde det været muligt at bevise det. Men det var der jo aldrig, og derfor var det en meget stor risiko, man løb ved at sige: De er der nok ikke alligevel, og jeg henviser til, hvad den daværende regering oplyste til Folketinget i 1998. Det havde været utrolig let, men så kunne man også sige, at regeringen ikke sagde sandheden i 1998. Det vil hr. Søren Søndergaard sikkert meget gerne sige, men det kan man altså ikke gå ud fra.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvnald: Meningen er jo ikke, at man skal blive til evig tid. Forslaget drejer sig altså om 6 måneder, ikke om tid og evighed, og til den tid må vi så tage stilling igen. Med vores beslutningsforslag har vi på Danmarks vegne markeret, at vi fastsætter en periode, og hvis situationen tilsiger det, må vi se på spørgsmålet igen. Det vil også være en fornuftig fremgangsmåde for FN, og når vi vælger den fremgangsmåde i Danmark, er det selvfølgelig, fordi vi mener, at det også er en fornuftig international fremgangsmåde.

Jeg kan ikke sige, hvornår irakerne selv er klar til at overtage kontrollen, men meningen er jo, at Irak skal være klar så hurtigt som overhovedet muligt, og det, vi bidrager til med den civile hjælp, er bl.a. at få genopbygget strukturerne i Irak, så befolkningen kan overtage kontrollen. Her synes jeg også, oliefonden er udmærket. Den samme metode er brugt andre steder i verden til lige præcis at sikre, at pengene ikke gli-